

INARIN SEURAKUNNAN PIISPANTARKASTUSPÖYTÄKIRJA

Aika	9.10., 10.10. ja 11.10.2009
Tarkastajat	Piispa Samuel Salmi Pappisasessori Pauli Niemelä Pappisasessori Pekka Rehumäki Lääninrovasti Ari Juntunen Notaari Paula Hagel

Perjantai 9.10.2009

1§ Alkuhartaus Ivalon kirkossa klo 10.00

Läsnä: **Herra Piispa seurueineen** (pappisasessori **Pauli Niemelä**, pappisasessori **Pekka Rehumäki**, lääninrovasti **Ari Juntunen**, notaari **Paula Hagel**, piispatar **Hannele Salmi**), kirkkoherra **Jouko Lepistö**, Inarin seurakunnan työntekijöitä.

Lumisena lokakuun aamuna Ivalon kirkkoon kokoontui piispantarkastuksen osallistujia yhteiseen hartaushetkeen. Kirkkoherra Jouko Lepistö toivotti herra piispan ja piispattaren seurueineen tervetulleeksi Inarin seurakuntaan. Kirkkoherra totesi yhdeksi piispantarkastuksen tehtäväksi johdattaa seurakuntaa Jumalan palvelemisen tiellä.

Rukouksen sekä kanttori Matti Kurkelan säestämän virrenveisuun jälkeen herra piispa tervehti Inarin seurakuntaa. Puheenvuorossaan piispa palasi alkuseurakuntien syntyvuosiin, jolloin seurakunnan organisaatio lähti pikkuhiljaa kehittymään. Seurakunta ja hiippakunnat ovat länsimaisen kulttuurin vanhimpia instituutioita, ja piispat ovat kuuluneet tuohon organisaatioon jo viimeiset 1800-1900 vuotta. Ajansaatossa piispantarkastusten tiheys on muuttunut. Vielä 1970-luvulla piispantarkastuksia pidettiin viiden vuoden välein, kun taas tänä päivänä piispantarkastukset toimitetaan 10 vuoden välein. Tämä on mahdollistunut nykyisenä teknologian aikakautena. Piispa vertasi seurakunnan hallinnon ja talouden kulkua kuin 'kameran välähdykseen', jota seuraamme.

Herra piispa kertoi nyt Inarin seurakunnan olevan osa Oulun hiippakuntaa, ja siten sitä myös tarkasteltavan. Piispa muistutti Inarin seurakunnan olevan myös osa Kristuksen seurakuntaa, niinpä seurakunta on 'voittajan asialla, sillä Kristus on tuonut meille elämän ja toivon'. Piispa toivoikin, että Inarin seurakunta saisi olla Kristuksen suloista tuoksua levittävä seurakunta. Inarin seurakunnalla on historia, josta muistuttaa myös piispan kaulalla riippuva risti. Se on marttyyri-risti. Reilut 60 vuotta sitten Oulun piispa Yrjö Wallinmaa murhattiin neuvostopartisaanien iskussa, ollessaan Inarissa tutustumismatkalla pohjoisen Lapin seurakuntiin. Piispa totesikin ristillä olevan Inarin seurakunnassa erityinen asema, sillä risti on Inarissa todella verestä noussut.

Työntekijöiden tapaaminen ja aamukahvi seurakuntasalissa klo 10.30

Läsnä: Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö sekä seuraavat seurakunnan työntekijät:

Mauno Hepola, kappalainen
Tuomo Huusko, saamelaispappi
Anitta Kuusinen, seurakuntapappi
 Matti Kurkela, kanttori
Mari Soikkonen, vs. nuorisotyönohjaaja
Anja Karhula, saamelaisdiakonissa
Anu Tapio, diakonissa
Jari Lehtola, vs. seurakuntamestari
 Eila Seipäjärvi, talouspäällikkö
 Jouko Lepistö, kirkkoherra
Laura Riestola, kanslisti
Virpi Käsälä
Paula Kontsas, diakonissa
Kirsi Valle, lastenohjaaja
Sirpa Tanhua, lastenohjaaja
Olga Karjalainen, iltapäiväkerhon ohjaaja
Katja Kokkarinen, toimistos sihteeri
Tuula Turunen, suntio

Herra Piispa aloitti yhteisen tapaamisen työntekijöiden kanssa seurakuntasalissa, ja korosti puheenvuorossaan kokoontumisen luottamuksellisuutta. Piispa kehotti työntekijöitä esittäytymään kukin vuorollaan sekä kertomaan lyhyesti omasta toimenkuvastaan. Esittäytymiskierroksen aikana saamelaispappi Tuomo Huusko esitti toivomuksensa luottamushenkilöiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä, jota olisi hyvä lisätä.

Toimistos sihteeri Katja Kokkarinen totesi esittäytymisensä yhteydessä, että muutokset ja työn monimutkaistuminen ovat tehneet sihteerin työstä entistä raskaampaa. Teknologian kehittyminen on tuonut sihteerin työhön omat haasteensa. Yhteistyö talouspäällikkö Eila Seipäjärven kanssa sujuu kuitenkin hyvin ja on sellaisenaan antoisaa. Näihin ajatuksiin yhtyi myös talouspäällikkö Seipäjärvi, joka lisäsi omassa puheenvuorossaan aikataulujen kireyden luovan paineita muutenkin vaativaan työhön, johon kuuluu myös taloushallinnon tehtäviä Utsjoen seurakunnan osalta.

Esittäytymiskierroksen yhteydessä esitettiin myös ajatuksia siitä, miten esimerkiksi työnjakamista olisi mietittävä muun muassa diakonissan ja kanttorin tehtävien kanssa. Tuli ilmi, että diakonissan tehtäviin on helpompi saada varamiehitystä omasta työntekijäjoukosta kuin kanttorin tehtäviin. Diakonissa Paula Kontsas on itseoppinut musiikin ammattilainen, jonka taitoja seurakunnassa hyödynnetään diakonissan työn ohella. Tähän onkin tulevaisuudessa tarvetta yhä enenevässä määrin, pitkäaikaisen kanttori Matti Kurkelan jäädessä eläkkeelle. Pappisasessori Pauli Niemelä ehdotti

näyttötutkimuksen mahdollisuutta yhtenä ratkaisuna Paula Kontsaksen virallisen kanttorin pätevyyden hankkimiseksi. Diakonissa Anu Tapio taas toi esille oman kokemuksensa pohjalta huolen kärsivistä ja yksinäisistä seurakuntalaisista, jotka tarvitsisivat apua, mutta joita ei tavoiteta pitkien välimatkojen ja resurssien puutteessa. Vapaaehtoistyövoimalle olisi käyttöä, ja tulevaisuudessa väestön vanhetessa avun tarve muuttuu vielä suuremmaksi.

Kirkkoherra Jouko Lepistö mainitsi omassa puheenvuorossaan seurakunnan tekemän yhteistyösopimuksen kunnan kanssa, liittyen lastenkerho – sekä päiväkerhotoimintaan ja yhteisiin tiloihin. Sopimus on toiminut tähän asti hyvin ja se on ollut käytännöllinen sekä seurakunnalle että kunnalle.

Herra piispa kiitti kaikkia esittäytymiskierroksesta ja käytetyistä puheenvuoroista. Piispa tarttui kysymykseen vapaaehtoistyön tarpeellisuudesta. Hän korosti sen tarpeellisuutta kaikissa seurakunnissa ja kehotti myös Inarin seurakuntaa alkamaan todella panostamaan sen kehittämiseen. Piispa huomioi juuri vanhusten huutavan tarpeen inhimilliseen kohteluun. Piispan painotti 'lisäkäsien' pikaisen rekrytoinnin välttämättömyyttä ongelman ratkaisemiseksi. Tämä ongelma ei kuitenkaan ole yksin seurakunnan vaan se on kunnan ja seurakunnan yhteinen asia. Herra piispa näki Inarin seurakunnan työntekijöissä hienon työyhteisön, ja heidän keskuudessaan positiivista liikkumisen mahdollisuutta. Piispa kannusti työntekijöitä kuten perheyhteisöä, siinä on aina omat heikkoutensa mutta myös vahvuutensa. Piispa kehotti työyhteisöä kokoontumaan keskenään keskustelemaan asioista. Piispa iloitsi siitä luottamuksesta ja jakamisen halusta, jonka hän havaitsi työntekijöiden keskuudessa. Herra piispa muistutti vielä työntekijöitä heidän arvokkaasta tehtävästään, johon he ovat lähetettyjä, ja lähettäjä on Kristus itse.

3§

Lounas kunnanvirastolla, kuntaesittely ja kunnan johdon tapaaminen klo 12.00

Läsnä: Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjärvi, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kunnanjohtaja **Reijo Timberg**, kunnanhallituksen pj **Anu Pietikäinen**, kunnan viestintä- ja yhteistoiminta päällikkö **Anne Seurujärvi**.

Kunnanjohtaja Reijo Timberg, kunnanhallituksen pj Anu Pietikäinen ja kunnan viestintä- ja yhteistoimintapäällikkö Anne Seurujärvi, toivottivat kunnantalolla piispan seurueineen tervetulleeksi. Yhteisen lounaan jälkeen kunnanjohtaja Reijo Timberg esitteli piispantarkastukseen osallistujille Inarin kuntaa.

Aluksi saimme katsella videon monipuolisesta ja ainutlaatuisen kauniista Inarista. Inarin kunta on Suomen suurin, laajuudeltaan yli 17 000 km², vesipinta-alaakin on yli 2 000km². Inarin kunta on perustettu vuonna 1876, väkiluku tällä hetkellä on noin 6890 henkilöä.

Lapin Inarissa vuodenaikojen vaihtelut luovat paitsi haasteita, myös mahdollisuuksia. Inari on pystynyt hyödyntämään ominaisuuksiaan elinkeinoelämässä. Perinteisen elinkeinoelämän lisäksi kylmäteknologian sekä arktisen luontomatkailun kehittäminen ovat osa Inarin kunnan nykypäivää sekä tulevaisuutta.

Inarissa saamelaisuus on osa Inarin kunnan monikulttuurista perintöä. Inari on Suomen ainoa nelikielinen kunta, jossa suomen lisäksi puhutaan inarin,- koltan- ja pohjoissaamea. Nykyajan saamelaisuus yhdistyy traditioon luontevasti. Poroahoito, käsityöt, kalastus ja metsästys ovat edelleen tärkeitä, mutta rinnalle on noussut muitakin elinkeinoja. Saamen kansaa asuu neljän valtakunnan alueella: Suomessa, Ruotsissa, Norjassa ja Venäjällä.

Kunnanjohtaja Timberg kertoi Inarin kunnan suunnitelmista. Inarin kunnalla on meneillään paljon investointeja, joiden tähden olisi tarpeellista rohkeasti katsoa tulevaisuutta kohti ja yrittää saada verotuksellisia muutoksia aikaiseksi. Kunnanjohtaja Timberg mainitsi myös muutamia muita kunnallisen toiminnan ja kehittämisen pääpainopisteitä. Näitä ovat elinkeinojen ja yrittäjyyden edistäminen, kunnan palvelukyvyyn säilyttäminen alenevassa rahoituksessa, investointien uudelleen arviointi, kuntakonsernin velkaantuminen ja vieraan pääoman lyhentäminen, henkilöstöhallinnon asiat, kansainvälistyminen ja rajayhteistyö, kuntayhteistyö sekä yhteiset edut alue- ja seututasolla niin julkisen kuin yksityisenkin sektorin kanssa. Kunnanjohtaja Timberg kertoi heidän olevan ylpeitä kunnan omista peruspalveluista, jotka ovat kattavat ja hyvin hoidetut. Ikävänä tosiseikkana Timberg sen sijaan piti lasten lukumäärää, mikä kunnassa on vähenevä. Toisaalta vanhusten lukumäärä kunnassa on nouseva, joten tuottavuus olisi saatava Inarin kunnassa korkeammaksi, jotta peruspalvelujen hyvä saatavuus olisi taattua myös tulevaisuudessa.

Inarin kunnalla oli vaikeita vuosia 2000-luvun alussa. Nyt kuitenkin jo muutamia vuosia on ollut voimassa sopimus, jonka mukaan kunnan henkilöstöä ei lomauteta, vaan säästöjä yritetään saada aikaan muilla yhteisillä keinoilla. Kunnanjohtaja Timberg oli iloinen yhteistyöstä, jota Inarin kunta on voinut harjoittaa yhdessä seurakunnan, valtion sekä eri yhteisöjen kanssa. Haasteellisuutensa yhteistyöhön luovat maantieteelliset välimatkat, esimerkiksi Sodankylän ja Utsjoen kanssa. Kaiken kaikkiaan kunnanjohtaja totesi mielialan kuitenkin toiveikkaaksi, paniikkia ei ole ja tärkeää on jatkossakin tehdä työtä Inarin kunnan hyväksi ja sen rakentamiseksi järkevästi suunnitellen.

Herra piispa kiitti kunnanjohtajaa todella mielenkiintoisesta ja näkökulmia avaavasta Inarin kunnan esittelystä. Piispa toivoi ja uskoi yhteistyön jatkuvan tulevaisuudessakin rikkaana seurakunnan ja kunnan välillä.

4§ **Vierailu Männikön palvelukodissa klo 13.30-14.15**

Läsnä: Herra Piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjärvi, kanttori Matti Kurkela, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, sosiaaliterveyslautakunnan pj **Pekka Pekkala**, vanhustyön johtaja **Anna-Maija Veijola**.

Sosiaaliterveyslautakunnan pj Pekka Pekkala ja vanhustyön johtaja Anna-Maija Veijola toivottivat Herra piispan seurueineen tervetulleeksi. Vierailun aluksi lauloimme virren 341. Pappisasessori Pekka Rehumäki muisteli aloituspuheenvuorossaan, miten tuota samaa virttä oli laulettu aikanaan hänen isovanhempiensa kotona Hämeessä. Rehumäki kertoi myös lapsuudenkodistaan, joka oli ollut valoisasti kristillinen ja lämminhenkinen. Lapsuudenkodin ilmapiirissä oli

ollut vaikutteita evankelisuudesta. Kiitollisuus ja Jumalaa kiittäminen kaikesta, syntymästä kuolemaan asti, nousivat esille pappisasessori Rehumäen puheessa.

Virren 338 jälkeen, herra piispa kertoi läsnä olleille Männikön palvelukodin asukkaille piispantarkastuksesta, jonka johdosta piispanseurue oli saapunut paikalle. Piispa huomioi palvelukodin seinällä olevan ikonin, ja kertoi sen olevan ikkuna iäisyyteen. Ortodoksisessa kirkossa tunnetaan myös meidän kirkkomme ikonit. Esimerkiksi vanha taulu on tietynlainen ikoni, jossa kaksi lasta seisoo rikkiäisen sillan edessä, ja heidän takanaan seisoo varjelemassa suojelusenkeli, estäen lapsia putoamasta rotkoon. Jumala varjelee meitä missä ikinä olemmekin. Tällaisia tilanteita on varmasti monella meistä ollut elämämme aikana.

Herra piispa kertoi, miten saatamme kaivata Taivaan Isältä hyviä viestejä. Ja hyvä viesti on se, että saamme olla turvallisella mielellä. Taivaan Isä näkee meidät tässä, tänään ja nyt. Taivaan Isä kantaa meitä voimallaan omissa käsissään jokaisena hetkenämme. Piispa päätti puheensa Herran siunaukseen, jonka jälkeen lauloimme virren 397.

Herra piispa jätti hyvästit palvelukodin asukkaille ja henkilökunnalle lämpimässä joulunvalojen odotuksessa.

5§

Vierailu Ivalonlaakson Rauhanyhdistyksellä, kahvit klo 14.15-15.30

Läsnä: Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjärvi, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, kappalainen Mauno Hepola, Rauhanyhdistyksen pj **Petteri Lappalainen**, kirkkovaltuuston sekä kirkkoneuvoston jäsen **Asko Tanhua**, Rauhanyhdistyksen varapj **Aslak Pekkala**, emäntä **Eija Pekkala**, **Eino Pekkala**.

Ivalonlaakson Rauhanyhdistyksen jäsenet Mauno Hepola, Petteri Lappalainen, Asko Tanhua ja Aslak Pekkala toivottivat herra piispan seurueineen lämpimästi tervetulleeksi tutustumaan rauhanyhdistyksen tiloihin. Emäntä Eija Pekkalan leipomien maistuvien leivonnaisten ja kahvin jälkeen kappalainen Mauno Hepola esitteli Rauhanyhdistyksen toimintaa.

Ivalonlaakson Rauhanyhdistyksellä on 59 jäsentä. Rakennus on otettu käyttöön noin 10 vuotta sitten, ja se on rakennettu täysin talkoovoimin. Talon pääsuunnittelijana on toiminut Rauhanyhdistyksen puheenjohtaja Petteri Lappalainen. Vuoden suurin tilaisuus, kesäseurat, pidetään yhdistyksen tiloissa. Viime kesänä Rauhanyhdistyksen tiloissa kesäseurat kokosivat yhteen yli 200 innokasta osallistujaa sanan kuulolle. Myös ompeluseura sekä sunnuntaiseurakunta kokoontuvat säännöllisesti, samoin yleiset seurakuntat pidetään viisi kertaa vuodessa. Kerran kuussa toimii lasten pyhäkoulu ja päiväkerho, lapsille ja nuorille pidetään kerhoa kerran kuussa aina rippikouluikään saakka. Rauhanyhdistyksen vetonaulana ovat myyjäiset, joissa myydään leivonnaisia ja kaikenlaista tarpeellista, ja niissä väkeä käy todella hyvin. Inarin seurakunta ja Rauhanyhdistys tekevät yhteistyötä myös niin, että Rauhanyhdistyksen tiloja voidaan käyttää tarpeen mukaan seurakunnan tilaisuuksiin, jos tarvetta on.

Virren veisuun ja pappisasessori Pauli Niemelän pitämän hartauspuheen jälkeen laulettiin Siionin virrestä 187. Herra Piispa päätti vierailun päätössanoihin. Piispa

kertoi meidän elävän nyt armon ajassa. Olemme kaikki matkalla kohti iäisyyden rantaa. Tarvitsemme toisiamme. Emme voi sanoa olevamme eri tien kulkijoita. Kristus itse on armo, kuten hän meille sanassaan opettaa. Hän itse taluttaa meitä jokaista eteenpäin. Kristuksessa on meidän ilomme ja toivomme. Kristuksessa meillä on myös anteeksiantamuksen siunattu lahja. Häneen saamme turvautua, ja Piispa rohkaisee meistä jokaista omalla uskontiellämme. Herra Piispa kiitti Rauhanyhdistyksen väkeä ystävällisyydestä ja jätti hyvästit siunauksen toivotuksin.

6§

Saariselällä esittely Riekonlinnassa klo 16, tutustuminen Saariselän kappeliin klo 16.30, päivällinen Riekonlinnassa klo 17.

Läsnä: Herra Piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjärvi, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, hotellinjohtaja **Seppo Uski**.

Hotellinjohtaja Seppo Uski tervehti herra piispaa seurueineen Riekonlinnassa. Hotelli Riekonlinna, viralliselta nimeltään Lapland Hotel Riekonlinna, kuuluu hotelliketjuun nimeltä Lapland Hotels, joita on yhteensä 10 Suomessa. Seppo Uski esitteli Riekonlinnan toimintaa Saariselällä. Hotelli on rakennettu vuonna 1987, ja kaksi vuotta sitten rakennettiin hotellin yhteyteen lisäksi lomahuoneistotalo. Hotelli Riekonlinnassa on 196 huonetta, ja matkailijoita käy vuosittain noin 250 000 henkeä. Riekonlinna sijaitsee tunturikylässä Saariselällä, 25 minuutin ajomatkan päässä Ivalosta. Jäämerelle on päivän matka hotelli Riekonlinnasta. Aivan Riekonlinnan lähimaastossa sijaitsee myös Saariselän kappeli, jossa käy paljon Riekonlinnan asiakkaita saamassa hengellistä virkistystä. Hotellissa pidetään paljon kokouksia ja konferensseja vuosittain, ja monet hotellin asiakkaista tulevat Riekonlinnaan myös erilaisten elämysten perässä. Tällaisia ovat esimerkiksi revontulimatkailu sekä patikointi tuntureilla. Hotelli Riekonlinna on 4 tähden hotelli, jonka markkinointivaltteja ovat muun muassa arktisuus sekä kylmän teknologian hallinta.

Herra Piispa kiitti hotellinjohtaja Seppo Uskia avartavasta ja perusteellisesta esityksestä.

Kirkkoherra Jouko Lepistö esitteli herra piispalle ja seurueelle matkailijoiden suosiossa olevaa Saariselän Pyhän Paavalin kappelina. Kappeli on rakennettu vuonna 1996 ja siellä käy vuosittain jopa 60 000 vierailijaa. Luku perustuu sähköiseen laskuriin, joka laskee kaikki kappelissa vierailevat ihmiset. Suosituimpia toimituksia ovat vihkimiset, vuosittain kappelissa vihitään noin 30-40 paria. Sesonkiaikoina Saariselän kappelissa on paljon kävijöitä joka päivä. Kappelissa on 210 istumapaikkaa, mutta sisälle kappeliin mahtuu 300 henkilöä. Erityisesti jouluna on tungosta kappelissa. Pyhän Paavalin kappelissa järjestetään messu joka sunnuntai-ilta kello 19. Myös konsertteja ja muita tilaisuuksia pidetään ahkerasti. Kappelissa huomio kiinnittyy alttaritauluna toimivaan ikkunaan, joka avautuu katselijalle kauniina metsäluontona. Pyhän Paavalin kappelin on vihkinyt käyttöön piispa Olavi Rimpiläinen.

Vaikuttuneina Pyhän Paavalin kappelin kauneudesta ja tarpeellisuudesta seurakunnan kohtaamispaikkana, herra piispa ja seurue siirtyivät päivälliselle hotelli Riekonlinnaan.

Seurakunnan ja luottamushenkilöiden tapaaminen seurakuntakodilla klo 18.30

Läsnä: Herra Piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, seuraavat seurakunnan työntekijät sekä luottamushenkilöt:

Mauno Hepola, kappalainen
Tuomo Huusko, saamelaispappi
Anitta Kuusinen, seurakuntapappi
 Matti Kurkela, kanttori
Mari Soikkonen, vs. nuorisotyönohjaaja
Anja Karhula, saamelaisdiakonissa
Anu Tapio, diakonissa
Jari Lehtola, vs. seurakuntamestari
 Eila Seipäjärvi, talouspäällikkö
 Jouko Lepistö, kirkkoherra
Laura Riestola, kanslisti
Virpi Känsälä, kanslisti?
Paula Kontsas, diakonissa
Kirsi Valle, lastenohjaaja
Sirpa Tanhua, lastenohjaaja
Olga Karjalainen, iltapäiväkerhon ohjaaja
Katja Kokkarinen, toimistosihteeri
Tuula Turunen, suntio

Luottamushenkilöt:

Veli-Pekka Puttonen, Asko Tanhua, Kaisa Tanhua, Marjut Lyöri, Martti Salo, Kari Tammela, Jarmo Siivikko, Mirja Kiviniemi, Paulus Keskitalo, Aarre Vilponen, Laila Aikio, Ilmari Laiti, Ritva Hirvelä.

Herra Piispa tervehti ilolla seurakunnan työntekijöitä sekä luottamushenkilöitä. Piispa kertoi, minkälaisista asioista tapaamisessa on tarkoitus keskustella. Talous, hallinto, seurakunnan yleinen tila sekä muut sellaiset seurakuntaan liittyvät asiat, jotka tulevat esille.

Kirkkovaltuuston puheenjohtaja Laila Aikio käytti ensimmäisen puheenvuoron. Puheenjohtaja Aikio kertoi, että talouden kehitys on ollut Inarin seurakunnassa hyvä. Vanhojen kiinteistöjen korjaukset ovat mahdollisia seurakunnassa. Kunnan kanssa voidaan tulevaisuudessa tiivistää yhteistyötä lasten iltapäiväkerhotoiminnassa. Puheenjohtaja Aikio totesi, että joskus aikaisemmin on tehty paljon aloitteita kirkkovaltuustoon, mutta nykyään niitä tehdään paljon vähemmän ja kirkkovaltuusto kokoontuu harvemmin kuin ennen.

Piispa totesi iloitsevansa siitä, että Inarin seurakunnan työntekijöiden ja luottamushenkilöiden välillä vallitsee yhteys, ja keskusteleminen asioista rakentavalla tavalla on mahdollista.

Pappisasessori Pauli Niemelä kertoi puheenvuorossaan havainnoistaan seurakunnan taloudessa. Asessori Niemelä totesi, että kirkollisvero on hyvä säilyttää ennallaan 1,6 prosentissa. Tilinpäätökset ovat olleet viime vuosina ylijäämäisiä, mikä tarkoittaa turvallisuutta tuovaa pesämunaa. Seurakunnan väkimäärä on kuitenkin pienenevä, samoin kirkosta eroamisia on jonkin verran. Kirkkoon kuuluvien määrä Inarin seurakunnassa on 84 prosenttia. Turhia kiinteistöjä ei ole. Kirkossa on tehty remonttia 10 vuotta sitten. Lähi vuosina kirkkoherranvirasto tarvitsee remonttia. Pappilasta luopumista ei suositella. Metsästä seurakunta saa pieniä tuloja. Hautapaikkoja seurakunnassa on tarpeeksi, hautapaikat ovat ilmaisia. Asessori piti henkilöstömäärää seurakunnassa runsaana. Ympäristöasiat on seurakunnassa hoidettu hyvin, tässä mielessä Inarin seurakunta on pioneerin asemassa.

Turistityöhön pappeja on seurakunnassa neljä. Myös tukipalvelut seurakunnalla on tehokkaat ja järkevät. Kirkkoherra hoitaa vakaalla otteella seurakuntaansa.

Asessori totesi, että turhaa kokoustamista ei kannata järjestää, mutta kerran kuukaudessa olisi hyvä pitää työntekijäkokouksia.

Samoin työntekijät ja luottamushenkilöt voisivat tavata toisensa yhdessä kaksi kertaa vuodessa.

Asessori rohkaisi määrittelemään koulutuksen tarpeen seurakunnassa.

Asessori uskoi vapaaehtoistoiminnan osuuden kasvavan tulevaisuudessa. Hän huomioi myös, että kirkkoneuvoston voisi olla tarpeellista kokoontua useammin.

Asessori totesi Inarin seurakunnan käytännön, jossa talouspäällikkö valmistelelee asiat ja kirkkoherra esittelee ne. Pitkäaikaisten suunnitelmien tulisi elää, ja strategioita voitaisiin ajankohtaistaa.

Asessori Niemelä ehdotti, että kirkkoherranvirastoon voitaisiin hankkia tärkeille papereille ja asiakirjoille paloturvallisemmat säilytyskaapit.

Asessori kertoi vielä seurakunnan sisäisen valvonnan ja laskutuksen olevan hoidettu mallikkaasti ja ammattitaidolla.

Herra piispa ohjasi kuulijat esittämään mahdollisia kysymyksiä.

Kirkkoherra Jouko Lepistö käytti ensimmäisen puheenvuoron, ja kysyi tarkennusta kuinka usein yhteisiä kokouksia olisi tarpeellista järjestää?

Kirkkovaltuuston jäsen Aarre Vilponen totesi puheenvuorossaan, ettei turhia kokouksia tulla järjestämään.

Saamelaispappi Tuomo Huusko pyysi puheenvuorossaan tarkennusta asessori Niemelältä, minkälainen merkitys vuorovaikutuksen lisäämisellä oli työntekijöiden sekä luottamushenkilöiden välillä?

Asessori Niemelä vastasi, että ajatuksia voisi esittää paremmin reaaliajassa niihin asioihin, jotka kulloinkin ovat pinnalla. Näin olisi myös helpompi soutaa yhteisössä samansuuntaisesti.

Herra piispa alleviivasi muutamia huomion arvoisia asioita. Ivalon kokoisessa seurakunnassa välimatkat ovat suuria. Ne tekevät haasteelliseksi joitain asioita. Vuorovaikutusta olisi kuitenkin hyvä lisätä eri tahojen kesken. Se lisäisi myös sosiaalista pääomaa seurakunnassa. Herra piispa rohkaisi jatkamaan keskustelua yhteisen ajan löytämiseksi.

Piispa esitti kysymyksen saamelaistyöstä, mikä on sen luonne ja miten se on toteutunut?

Kirkkovaltuuston jäsen Ilmari Laiti nosti vastauksessaan esille viime kesänä pidetyt kirkkopäivät Inarissa, jotka olivat keränneet hyvin väkeä paikalle. Laiti piti hyvänä myös oman saamelaispapin läsnäoloa seurakunnassa, ja oli muutenkin tyytyväinen seurakunnan saamelaistyöhön.

Seuraavaksi lääninrovasti Ari Juntunen kertoi talouden ja hallinnon tarkastuksessa tekemistään havainnoista. Juntunen löysi pari puutetta tarkastuksen aikana; arkistosta puuttui kosteus - ja lämpömittari sekä seurakunnan kirjoista puuttui kokonaan kirjastoluettelo. Muuten seurakunnan hallintoa ja taloutta oli hoidettu huolella ja ammattitaidolla.

Herra Piispa rohkaisi esittämään kysymyksiä.

Kirkkoherra Lepistö totesi puheenvuorossaan, että jos mittari puuttui arkistosta, niin se oli tullut varastetuksi. Kirkkoherra jatkoi kommentoiden kirjastoluettelo, ettei sitä tarvita, koska kirjat ovat käyttötavaraa.

Seuraavaksi kirkkoherra esitteli tekemäänsä SWOT-analyysiä. Suurimpana vahvuutena kirkkoherra Lepistö piti osaavia ja itsenäiseen työskentelyyn tottuneita työntekijöitään. Heitä on riittävästi ja paikallista osaamista on paljon. Työtilat ovat riittävät ja taloudellinen tilanne on hyvä.

Toisaalta miinuksina kirkkoherra Lepistö piti pitkiä välimatkoja seurakunnan sisällä, väsymystä työntekijöillä, työntekijöiden välinen piikittely, vapaaehtoistyöntekijöiden vaikea rekrytointi, vanhanaikaiset tilat, moninaiset jumalanpalvelus - sekä toimitustilat ja turistityön kustannukset. Lepistö näki vahvuutena kuitenkin sen, että turistityössä on mahdollisuus saada uusia ystäviä, sekä samalla seurakunta saa uutta näkökulmaa siinä, mitä muualla tehdään ja miten oma seurakunta voisi kehittyä. Inarin seurakunnan väkimäärä on tippunut 10 vuodessa peräti 1000 hengellä. Väen ikääntyessä on vaikea saada ammattitaitoista henkilökuntaa.

Herra piispa kiitti työntekijöitä ja luottamushenkilöitä. Yhteinen iltahartaus kutsui kaikkia hiljentymään illan päätteeksi Inarin kirkkoon.

8§

Iltahartaus Ivalon kirkossa klo 20.00

Läsnä: Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, seurakunnan työntekijät ja luottamushenkilöt.

Kanttori Matti Kurkelan säestämänä laulettiin virrestä 554. Lääninrovasti Ari Juntunen piti hartauspuheen Mikkelinpäivän tekstiin liittyen. Lääninrovastin puhe kehotti seurakuntaa polvistumaan Jumalan kasvojen edessä. Jumalan tahdon kysyminen ja oman syntisyyden tunnustaminen on tärkeää jokaiselle kristitylle. Jokainen Jeesukseen uskova tarvitsee Jumalan armoa elämäänsä. Lopuksi lääninrovasti Juntunen toivoi Herran enkeliä jokaisen uskovan tielle.

Herra piispa siunasi seurakunnan, ja ilta päättyi tuttuun iltavirteen 552.

Lauantai 10.10.2009

9§ **Ohjelmaa ja aterialta kultavaltauksella kello 11.00**

Läsnä: Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, Sisko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjärvi, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, toimitusjohtaja **Paavo Holmisto**,
poissa; asessori Pekka Rehumäki, joka palasi Ouluun.

Laanijoen kultavaltauksella piispaneuroetta oli vastassa omistaja, toimitusjohtaja Paavo Holmisto. Toimitusjohtaja Holmisto toivotti vieraat tervetulleeksi Saariselän läheisyydessä sijaitsevalle Laanilan alueen kultavaltaukselle. Kokenut kullankaivaja Holmisto, perehdytti piispaneuroeen asiantuntevasti kullankaivuun historiaan Laanijolla. Piispaneuroe sai nauttia toimitusjohtaja Holmiston mielenkiintoisesta yleissivistävästä kerronnasta niin arkeologian kuin luonnontieteidenkin osalta. Monipuolisen esittelyn jälkeen piispaneuroe nautti maittavan keittolounaan muurin pohjaleitteen. Vierailun päätteeksi piispan seurue sai kokeilla kullanhuuhtontaa Laanijoen kultavaltauksen pihalla.

Herra piispa kiitti toimitusjohtaja Holmistoa mieleenpainuvasta kullanhuuhtonta kokemuksesta, ja näkökulmia avartaneesta tietoisuudesta luonnonmuutoksiin liittyvien kysymysten parissa.

Hyväntuulinen piispaneuroe jatkoi matkaa Kaunispään näköalapaikalle, josta pian jo siirryttiin seuraavaan vierailukohteeseen.

10§ **Saamelaismuseumo Siidaan tutustuminen klo 16.00. Päivällinen ravintola Sarritissa.**

Läsnä: Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjärvi, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä, museumo johtaja **Tarmo Jomppanen, Juha Guttorm, Oda-Liv Koivisto**.

Herra piispan seurueineen toivotti tervetulleeksi saamelaismuseumo Siidaan johtaja Tarmo Jomppanen, saamelaiskäräjien edustaja Juha Guttorm sekä museumo työntekijä Oda-Liv Koivisto.

Oda-Liv Koivisto esitteli museumo toimintaa, sekä parhaillaan esillä ollutta näyttelyä. Museumossa oli näytteillä kaksi eri valokuvanäyttelyä sekä metsähallituksen 150-vuotisjuhlanäyttely lapsille ja lapsenmielisille.. Varsinainen päänäyttely sijaitti museumo yläkerrassa, jossa elämyksellinen tietopaketti kertoi lapin vuodenaikojen elämästä luonnossa ja saamelaisen kansan parissa. Kiehtovaa näyttelyä kehysti aidot lapin esineet, videot, äänimaailma, kasvi- ja eläindioraamat.

Inarin saamelaismuseumo on perustettu vuonna 1959. Ennen museumokeskus Siidaan rakentamista museumo toimi ulkomuseumoalueena. Ulkomuseumoalue toimii edelleen kesäkaudella, se täydentää Siidaan sisällä olevia näyttelyjä. Saamelaismuseumo Siidaan ympärillä sijaitsee Ylä-Lapin vanhin asuttu alue. Siidaan näyttelyssä on esillä arkeologisia löytöjä aina 9 000 vuoden takaa.

Saamelaismuseum on tallentanut Suomen saamelaisten henkistä ja aineellista kulttuuriperintöä, ja se esittelee sitä Siidan näyttelyissä ympäri vuoden. Siidassa toimivat yhdessä Saamelaismuseum sekä Ylä-Lapin luontokeskus.

Museokierroksen jälkeen herra piispa seurueineen nautti runsaan päivällisen museon tiloissa toimivassa ravintola Sarritissa. Päivällisseurueeseen liittyivät myös museon johtaja Tarmo Jomppanen sekä saamelaiskäräjien edustaja Juha Guttorm. Päivällisellä keskustelua herätti saamelaisten historia ja nykyinen tilanne. Maittavan alku, pää – ja jälkiruoan sisältäneen aterian jälkeen, herra piispa kiitti saamelaisten edustajia syventävästä ja todella mielenkiintoisesta keskustelusta sekä museovierailusta.

11§ Tutustuminen Inarin kirkkoon ja iltahartaus klo 19.00

Läsnä; Herra piispa seurueineen, kirkkoherra Jouko Lepistö, talouspäällikkö Eila Seipäjäarvi, kirkkovaltuuston pj Laila Aikio, kirkkoneuvoston varapj Ritva Hirvelä.

Kirkkoherra Jouko Lepistö kertoi Inarin kirkon historiasta. Vanhaan kirkonkylään valmistui pommituksessa 1940 tuhoutuneen entisen kirkon raunioille vuonna 1951 saamelaiskirkko. Se on remontoitu nykyiseen tilaansa vuonna 1981. Kirkon alttaria hallitsee vaikuttava taulu, jonka on maalannut Väinö Saikko vuonna 1938. Alttaritaulu kuvaa Kristuksen ilmestymistä vaeltavalle saamelaisperheelle.

Virren 338 jälkeen kirkkoherra Jouko Lepistö puhui Mikkelinpäivän teksteistä Ilmestyskirjasta. Meidän tehtävämme on taistella pahuutta, mielitekoja ja hillittömyyttä vastaan. Me olemme Jumalan käsiä ja meidän tehtävämme on taistella ja toimia Jumalan valtakunnan puolesta. Jeesus Kristus itse varjelee sydämemme pahuudelta.

Herra Piispa piti hartauspuheen virren 326 jälkeen. Piispa tervehti Inarin seurakuntaa. Puheessaan piispa kertoi vaikuttavista kokemuksistaan kuluneena päivänä lapin luonnossa ja saamelaiskulttuurin keskellä. Piispaa puhutteli Inarin kirkon alttarimaalaus, josta hän kertoi syntyneitä ajatuksiaan. Alttarimaalaus kirvoitti mielikuvan onnellisesta perheestä. Maalauksessa perheen isä ikään kuin rukoilee perheensä puolesta sanoin; 'tule Jeesus!' Samoin Kristus itse katsoo perhettä ja viestittää taulussa; 'Minä rakastan teitä'. Naulanjäljet Kristuksen käsissä todella kertovat siitä, miten paljon hän on meitä aina rakastanut.

Herra piispa siunasi seurakunnan, ja ilta päättyi virteen 555.

Sunnuntai 11.10.2009

12§ Piispanmessu Ivalon kirkossa klo 11.00

Herra piispa toimitti messun Ivalon kirkossa 19. sunnuntaina helluntaista, jolloin päivän aiheena oli Rakkauden kaksoiskäsky. Messussa saarnasi kirkkoherra Jouko

Lepistö (liite 3), kanttorina toimi Matti Kurkela, avustajina toimivat kappalainen Mauno Hepola, saamelaispappi Tuomo Huusko ja tunturipappi Anitta Kuusinen. Musiikissa avustivat Inarin seurakunnan lauluryhmä, johtajana diakonissa Paula Kontsas, kantele Martti Salo.

Tekstinlukijoina olivat kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja Ritva Hirvelä ja kirkkovaltuuston puheenjohtaja Laila Aikio.

Piispa aloitti messun johdantosanoillaan. (Notaarin kokoama lainaus)

'Rakkaat Inarin seurakunnan läheltä ja kaukaa tulleet sisaret ja veljet. On ilo olla täällä teidän luonanne. Virkani puolesta tunnen tulevani kotiin kun tulen tänne Inariin, sillä tunturit ovat sielunmaisemaani. Tuntureissa näkyy myös Jumalan pyhyys. Samoin tämä piispansauva on kulkenut mukanaani tulessa ja tuiskussa tuhannen kilometrin matkalla läpi Suomen. Täällä pohjoisessa vaeltavan ihmisen tarkoituksena on usein etsiä tuntureilla elämän tarkoitusta. Käydessäni itse Yllästunturin huipulla, näin siellä joukon pienistä kivistä tehtyjä patsaita, jotka ovat ihmisen tekemiä. Ne ovat merkkejä siitä, että täällä on ihminen. Suurten tuntureitten korkeuksiin ja luonnon keskelle ihminen tahtoo jättää jäljen. Mikä sen jäljen viesti on? Eikö se ole jotain tämän kaltaista; minä olen arvokas, minulla on arvokas elämä. Tahdon että minusta jää pysyvä jälki, jotain ikiaikaista. Jospa joku näkisi viestini, että juuri minä olen ollut täällä. Viestien merkitys on siinä, että olisi yhteys ihmisen välillä toiseen ihmiseen. Ja että meillä olisi toinen toisemme, ja että meillä olisi kasvot.

Viestit luonnossa kertovat kahta asiaa, ne kysyvät elämän tarkoituksesta, siitä että saisain olla joku ja iankaikkisesti. Ja se, että minut huomattaisiin, olisi joku joka tuntisi minut.

Tämän sunnuntain sana, evankeliumin sana on keskeisesti tähän maastoon liittyvää. Jumalan sanoma on ristin muotoinen. Se kertoo siitä, että tämän maailman keskelle on kulkenut hän, joka on jättänyt tänne maailmaan yhden merkin elämään. Se on pyhä ristin merkki. Ristin merkin on Kristus itse jättänyt meidän keskellemme viimojen ja tuulien ja tuiskujen keskelle. On olemassa Jumala, joka näkee meidät ylhäältä. Risti, sen poikkipuu, kutsuu meidät katsomaan ylöspäin ja toinen toisiimme. Elämän tarkoitus Jeesuksen mukaan on siinä, että me rakastamme Jumalaa yli kaiken, ja lähimmäistämme niin kuin itseämme. Siinä on se maastomerkki, jonka evankeliumi meille tänään antaa. Ja siinä maastomerkissä Inarin seurakunta tänään ylistää ja kiittää Jumalaa kaikesta hänen hyvydestään. Kristuksen merkki maastossa on voiton merkki. Hän on tehnyt kaiken puolestamme, että meillä olisi elämässä tarkoitus.'

13§

Yleinen piispantarkastus Ivalon kirkossa

Messun jälkeen herra piispa aloitti yleisen piispantarkastuksen. Hän kertoi, että piispantarkastus tehdään noin joka kymmenes vuosi Inarin laajuisessa seurakunnassa. Yleinen piispantarkastus on viimeinen osio piispantarkastuksessa. Piispa totesi, että piispantarkastuksen tarkoitus on selvittää seurakunnan talouden ja hallinnon tila, sekä yleensä katsoa mitä seurakunnalle kuuluu. Koko seurakunta saa yleisessä

piispantarkastuksessa läpileikkauksen taaksejääneistä päivistä. Piispanseurue on tutustunut laajasti seurakunnan elämään ja tehnyt paperitöitä piispantarkastusta varten.

Herra piispa esitteli seurueensa seurakunnalle. Lääninrovasti Ari Juntunen oli suorittanut arkiston ja virastotoimen tarkastuksen, pappisasessori ja teologian tohtori Pauli Niemelä talouden ja hallinnon tarkastuksen. Piispan seurueeseen kuului myös Pellon seurakuntapastori Paula Hagel, joka toimi notaarina ja piti pöytäkirjaa tarkastuksen kulusta.

Piispa pyysi asessori Niemelää esittelemään talouden ja hallinnon tarkastuskertomuksen (liite1). Asessori, Kiimingin seurakunnan kirkkoherra Niemelä rohkaisi vielä Inarin seurakuntaa ottamaan käyttöönsä nykyistä vahvemmin yhteiset voimavarat, sillä seurakunnalla on monia mahdollisuuksia toteuttaa itseään seurakunnan hyväksi. 'Näin seurakunta pysyy vakaana ja rikkaana, se on kuin Inarin ikaikainen maaperä, joka vapauttaa kultahippuja löytäjälleen.'

Seuraavaksi lääninrovasti Juntunen esitteli kertomuksen arkiston ja virastotoimen tarkastuksesta (liite 2). Lopuksi lääninrovasti toivotti runsasta rakkauden siunausta seurakunnan elämään.

Piispa kiitti asessoria ja lääninrovastia puheenvuoroista ja avasi yleisen keskustelun seurakuntalaisille.

Oili Kemppainen nosti esiin kysymyksen alttarille johtavista hankalista portaista, voisiko ehtoollisen jaon siirtää alttarilta lattiatasolle?

Herra piispa vastasi puheenvuorossaan, että tällaiset kysymykset on otettava seurakunnan kiinteistö – ja taloudenhoidossa vakavasti. Näistä asioista on keskusteltava seurakunnan päättävissä elimissä, eivätkä tällaiset asiat voi olla ylitsepääsemättömiä. Piispa totesi, että on hyvä että asia tuli esille ja että hän on vakuuttunut asian saattamisesta kuntoon hyvällä aikataululla. Muutkin asiat mitkä seurakuntaa painavat on hoidettava ja saatettava kuntoon.

Muita puheenvuoroja ei pyydetty ja piispa kiitti seurakuntaa.

Herra piispa päätti yleisen tarkastuksen omaan puheenvuoroonsa. (Notaarin kokoama lainaus)

'Haluan kiittää seurakuntaa siitä, että jumalanpalvelukseen osallistuminen on täällä todella kiitettävällä tasolla. Samoin kirkkomusiikki on täällä upealla tasolla. Ottaen huomioon seurakunnan koon ja välimatkat, niin täällä toimitaan aivan yhtä hienosti kuin jossain Kehä kolmosen sisäpuolella. Tunnen siitä suurta iloa ja ylpeyttä. Täällä on koettu messussa yhteyttä ja iloa, ja sitä olemme kaikki varmasti olleet täällä aistimassa. Jumalanpalveluksen kruunu on tietysti se seurakunta, joka kokoontuu kuulemaan Jumalan sanaa ja hiljentymään ja rukoilemaan yhdessä. Tänään täällä on ollut runsaasti väkeä koolla, se on meidän ilomme. Se koituu jokaisen seurakuntalaisen iloksi, kun meitä on näin runsaasti koolla. Täällä lapin seurakunnissa, missä etäisyydet ovat pitkät ja kaikilla on televisiot, radiot ja internetistä voi seurata jumalanpalveluksia, niin ymmärrän että tällaiset kokoontumiset ovat hieman hiljentyneet. Se ei koske yksin tätä seurakuntaa vaan

kaikkia lapin laajoja seurakuntia. Ymmärrän hyvin, että etäisyydet tuovat hidasteita, niin se on ollut aina. Mutta silloin kun yhdessä tahdotaan lähteä liikkeelle ja vaikkapa kimpppydeillä jos ei muuta, niin suosittelisin sen asian miettimistä, millä tavalla voisimme järjestää kuljetuksia. Kylätoimikunnat voisivat myös olla miettimässä näitä vaihtoehtoja. Vaikkapa kerran kuussa kirkkoon – periaate voisi olla hyvä ajatus. Näin se ei olisi pelkästään kirkon kutsu, vaan myös kylien kutsu, että nyt lähdetään yhdessä liikkeelle. Tässä toteutuisi myös yhdessä toimimisen ilo, jota me tarvitsemme.

Tässä messussa oli lapset meidän ilonamme. Lapsia tuotiin eteen siunattavaksi, ja mikä rakkainta, lapset tulivat tänne myös itse. Silloin me aikuiset saamme herkistyä, siinä on kysymys suuresta Jumalan lahjasta tässä seurakunnassa. Toivon että sitä Jumalan lahjaa me näkisimme täällä myös tulevina vuosina. Rohkaiskaa kaikessa toiminnassa lapsia tulemaan kirkkoon siunattaviksi. Myös Jeesus asetti lapsen kaiken toiminnan keskelle. Olen monesti ajatellut, miltähän siitä lapsesta on tuntunut, jonka nimeä ei mainita Raamatun lehdillä, mutta jonka Jeesus otti syliinsä ja sanoi: 'joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi..' Seurakunta on lapsen syli, ottakaa tekin lapset vakavasti ja tuokaa lapset Jeesuksen siunattaviksi. Jatkakaa ja pyrkikää tehostamaan sitä toimintaa.

Me täällä lapissa olemme parempia kuin Kehä kolmosen sisäpuolella, emmekä vertaa itseämme heihin. Meillä on oikeus tuntea ylpeyttä omasta kulttuuristamme ja siitä, että meillä on kulttuuri jossa me kerromme toisillemme, että tarvitsemme toisiamme. Ehtoollisen viettäjiä täällä on hieman enemmän kuin Oulun hiippakunnan muissa seurakunnissa. Se on pitkässä juoksussa tuottanut hedelmää ja te olette aivan pilottiseurakunta. Se näkyy tilastoissa ja on miellyttävää nähdä tämä ehtoollisella kävijöitten määrän kasvu. Kristuksen ehtoollispöytä onkin tarkoitettu kaikille, ei paremmille eikä etuoikeutetuille, vaan kaikille. Armoa ikävöivät ihmiset kuuluvat ehtoollispöytään.

Turistityö on haaste, ja siksi työntekijät joutuvat välillä elämään paineen alla. Turisteja on kuitenkin ilo palvella hengellisillä eväillä, toimituksilla ja jumalanpalveluksilla. Siksi myös työntekijöitä kohtaan on hyvä osoittaa ymmärtämystä, ja muistaa minkälaisia haasteita he kohtaavat työssään.

Inarissa herätysliikkeiden vuorovaikutus on kaunista ja rakentavaa sekä mieltä lämmittävää, jatkakaa sillä linjalla. Kehittykää ja syventäkää yhteyttänne, sillä kristittyjen asia on yhteinen.

Juuri nyt monet tuulet puheltavat kirkon yli kylminä ja koleina, mutta säilyttäkää te hyvä yhteys keskenänne herätysliikkeiden ja seurakunnan välillä. Me olemme kuitenkin samaa Kristuksen joukkoa. Me tarvitsemme toisiamme ja yhteyttä seurakunnassa. Tämän tulisi näkyä ulospäin, myös joukkoviestimille. Meidän tulee puhaltaa yhteen hiileen.

Tulevina vuosina väestökato on edessä, sillä väestön ikärakenne on vanheneva, kuten monessa muussakin paikassa. Tämä luo kaukaisemmissa kylissä enenevää yksinäisyyden ja turvattomuuden tunnetta. Siksi toiminnanstrategioita on vahvistettava vapaaehtoistoiminnan lisäämiseksi niin, että tulevien vuosien hoitosuhteissa voidaan päästä siihen, että vapaaehtoistoimijoiden määrä on suurempi kuin nyt. Viranhaltijoiden osalta tätä haastetta ei pystytä yksin hoitamaan. Vapaaehtoistoiminta suuntautuu sinne missä on heidän lähimmäisensä. Sinne missä

apu on välttämätön ja hätä suurin. Lähimmäinen on suurin apu, mikä ihmisen luo voidaan lähettää. Yhteistyö kunnan ja muiden järjestöjen kanssa saa olla myös esillä. Yhteistyön tarve on enenevä ja olen vakuuttunut että kunnan kanssa voi käydä keskusteluja siitä, miten yhteistä toimintaa voitaisiin suunnitella. Haasteet ja ongelmat ovat yhteisiä seurakunnalle ja kunnalle.

Inarin seurakunta on yksi viidestä saamelaisseurakunnasta. Minulle iloa on tuottanut saamelaisten huomioiminen kiitettävästi Inarin seurakunnassa. Samoin saamelaisten kirkkopäivät seurakunnassanne ovat hyvä ja ilahduttava asia. Toivon että tämä monikulttuurinen rikkautenne tulisi myös etelän tietoon, ja se, että täällä monikulttuurisuus ja kieli voivat elää luovassa yhteistyössä keskenään. Näin on täällä Inarissa ja siitä saan tuntea suurta iloa ja kiitollisuutta. Kiitos tästä lankeaa yhteisesti kaikille teille. Te ansaitsette tulla myös lehdistön ja median tietoisuuteen loistavasta ja luontevasta keskinäisestä sovustanne. Olkaa ylpeitä rikkaasta kulttuuristanne, se tekee minutkin iloiseksi joka kerta kun näen teidät ja värikkäät saamelaisasut rinta rinnan. Saamme yhdessä iloita tästä Jumalan yhteydestä ja hyvyydestä.

Kiitän täällä Jumalan kasvojen edessä teitä seurakuntalaisia ja luottamushenkilöitä hyvästä yhteistyöstä ja hyvästä ilmapiiristä, sekä seurakunnan työntekijöiden tukemisesta. Luottamushenkilöt, rukouksillanne ja toimillanne te olette kutsutut rohkaisemaan työntekijöitä täällä paikanpäällä. Työntekijät ovat sen ansainneet. Kiitän myös seurakuntanne kirkkoherraa, lääninrovasti Jouko Lepistöä. Hän on kirkkoherra, joka näkyy kauas. Hänet tunnetaan koko valtakunnassa, ja kertoo siitä, että Jouko Lepistöä kohtaan tunnetaan luottamusta. Hän on isähahmo, joka rakastaa seurakuntaansa. Myös hänen tapansa johtaa seurakuntaa on isällinen tapa. Ja tällä tavalla Jouko Lepistö pyrkii rakastamaan teitä. Jouko Lepistössä heijastuu myös rikas lapin kirkkoherrojen perinne. Jokseenkin nuoresta iästään huolimatta, hän kantaa mukanaan perintöä, jossa kauniilla tavalla on siirtynyt vanhojen sukupolvien siunaus. Se siunaus on tullut myös tämän seurakunnan osaksi. Se näkyy myös siinä, miten hän tuo menneitten sukupolvien tavat tämän päivän ihmisten tietoisuuteen. Kaikesta tästä tahdon lausua hänelle kiitoksen. Samoin kuin hänen puolisolleen, joka on tärkeällä tavalla ollut tukemassa Jouko Lepistöä niiden 30 vuoden aikana, jonka ajan hän on tehnyt täällä työtä.

Esitän vielä erään vertauskuvan. Silloin kun yritämme lakaista jotain pois, tai yritämme olla parempia kuin olemmekaan, silloin Jumalan armo tulee kuin lumi taivaasta. Armo peittää meidät silloin alleen. Sitä on Jumalan rakkaus. Saamme aloittaa kaiken alusta armon alla. Kaikki syntimme ovat anteeksi annetut. Näissä ajatuksissa jään siunaamaan teitä ajatuksissani ja rukouksissani. Jumala teitä kaikkia hyvästi siunatkoon.

Yleisen piispan tarkastuksen lopuksi koko kirkkoväki nousi veisaamaan kiitosvirren 332.

14§

Lounas seurakuntakodilla

Piispanmessun ja yleisen tarkastuksen jälkeen piispa seurueineen ja kirkkoväki siirtyivät seurakuntasaliin lounaalle. Lounaan ja kahvin jälkeen kirkkoherra Jouko Lepistö kiitti herra piispaa puolisoineen, sekä piispan seuruetta piispan tarkastuksesta. Kirkkoherra ojensi piispalle ja hänen puolisolleen, sekä piispan seurueen jäsenille kauniit inarilaista taidetta olevat lahjat kotiin viemisiksi. Herra piispa kiitti lämpimästi

kirkkoherra Lepistöä sekä seurakuntaa. Herra piispa toivotti kaikille runsasta Taivaan Isän siunausta. Herra piispa puolisoineen sekä piispan seurue lähtivät kiitollisina ja iloisin mielin kotimatalle.

Pöytäkirja sisältää seuraavat liitteet:

Kertomus talouden ja hallinnon tarkastuksesta (liite 1)

Kertomus arkiston ja virastotoimen tarkastuksesta (liite 2)

Piispanmessussa pidetty saarna (liite 3)

Olemme tarkastaneet pöytäkirjan ja todenneet sen piispantarkastuksen kulun mukaiseksi.

Piispa

Samuel Salmi

Pappisasessori

Pauli Niemelä

Lääninrovasti

Ari Juntunen

Notaari

Paula Hagel